

[Erik Eriksen.]

til at undlive det andet socialdemokratiske Dogme: Overarbejdsloven. Det skete ikke, og jeg beklager, at Ministeren aabenbart mener, at med Gennemførelsen af Overarbejdsloven er der sat Punktum for Kampen mod Arbejdsløsheden.

Ministeren fandt det ikke paakrævet, sagde han i Interviewet, at omtale denne Lov eller andre Foranstaltninger, der var gennemført. Og det fortjener at nævnes, at Haabløsheden i Virkeligheden lyser ud af de Ord, hvormed Ministeren sluttede, nemlig at han ansaa det for haabløst at ville afskaffe Arbejdsløsheden eller blot at nedbringe den til et rimeligt Minimum. Ministeren saa overhovedet ikke nogen Mulighed herfor. Jeg synes, at dette ikke blot er et af de haardeste Kølleslag, som til Dato er rettet mod Socialdemokratiets Fortid, men ogsaa en alvorlig Anklage mod Regeringens Stilling over for Arbejdsløshedsproblemet: Her lades alt Haab ude! At Loven om Forbud mod Overarbejde er en dilettantisk Foranstaltning mod Arbejdsløsheden, er indlysende, og naar saa dertil kommer de Vanskeligheder, den har skabt for baade Arbejdere og Arbejdsgivere, skulde man tro, der var Mulighed for at opnaa Enighed om en fornyet Gennemgang af de ulyksalige Bestemmelser i denne Lov. Jeg tror ogsaa, det lod sig gøre, med den allerstørste Lethed endda, hvis ikke Loven var blevet et Prestigespørgsmaal for Fagforeningslederne. Det overvejende Antal af Arbejderne ønsker ikke paa nogen Maade at lægge Erhvervslivet Hindringer i Vejen, og jeg tror ogsaa at turde sige, at alle erkender, at Overarbejde ikke kan afskaffes. Og dertil kommer, at det er de bedst kvalificerede Arbejdere, de mest øvede, der har Overarbejde.

Hvis der kan skabes et Flertal for Vedtagelsen af et Forslag som det foreliggende eller noget i den Retning, betyder det jo kun, at vi standser op et Øjeblik, overvejer Forholdene noget nøjere paa Basis af de indhøstede Erfaringer. De Folk, der har indrettet deres Levefod efter den Ekstrafortjeneste, de havde før, synes jeg ogsaa har Krav paa et vist Hensyn — nogle har maaske tegnet særlige Forsikringer, andre købt eget Hus eller Have, og der kan nævnes mange Ting, der kan være saa mange Forhold, som spiller ind; det er urigtigt at fratage disse Mennesker Muligheden for at beholde de Goder, som de ved Flid og ærligt Arbejde har skabt sig, saa meget mere som de jo slet ikke har nogen Sikkerhed for, at andre kom-

mer til at nyde godt af Forbudet. Det kan jo ogsaa have sin Rimelighed, at man en Gang imellem viser en lille Smule Respekt for den enkelte, selv om jeg ved, at dette ikke er god Latin i alle Kredse; jeg tror, at det, vi har været inde under i disse Aar, vil vise sig at være en praktisk Anskuelsesundervisning paa disse Omraader.

Maa jeg, inden jeg slutter, blot tilføje, at hvis vi derfor ved Behandlingen af Forslaget om at udskyde denne Lovs Ikrafttræden var i Stand til at lade de smaa Ting ligge og prøve at se nøgternt paa Tingene, vilde meget være opnaaet, og jeg kan ikke se, at dette Lovforslag er Udtryk for andet eller mere. At man i visse socialdemokratiske Kredse en Gang har stemt for en Resolution, der krævede Forbud mod Overarbejde, skulde dog ikke kunne hindre, at man nu søger at faa de værste Brølere, om jeg maa bruge det Udtryk, pillet ud af Loven, eller endnu bedre, at faa den helt ophævet. Jeg kan ikke tro, at den i sin Tid ubetænksomt vedtagne Resolution stadig væk kan danne Grundlag for Socialdemokratiets Stilling; kan den det, maa jeg give de Socialdemokrater Ret, der hævder, at man i vore Dage skal være varsom med de Resolutioner, der vedtages.

I hvert Fald, det staar fast, at Overarbejdsprocenten her i Landet er forsvindende lille, og saa langt vi er naaet, viser det sig allerede, at Afskaffelse af Overarbejde meget vanskeligt naas ved rigoristiske Lovparagraffer, uden at store Vanskeligheder melder sig. Ministeren erkendte da ogsaa, at der endnu var Vanskeligheder ved at faa Overenskomster i en Række af Virksomheder, og det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen sagde, at om disse Overenskomster gjaldt det, at de lavedes paa den Maade, at man var tvunget til at gaa frivilligt med. Der er altsaa stadig overordentlig store Vanskeligheder. Det foreliggende Forslag byder den Mulighed, at Organisationerne faar Lov til at forhandle og prøve, om man kan naa frem til en Overenskomst under noget mere frie Forhold end dem, som det ærede Medlem, der talte fra konservativ Side, afslørede. Lad dem prøve paa, om de kan finde Vej frem til et System, der er saa smidigt, at det kan holde i det praktiske Liv. Det er det, Forslaget aabner Udvej for.

Jeg mener ogsaa, det maa veje til for de Radikale, at man ved at give Tilslutning undlader at skuffe de radikale Kredse, der er enige med os i de Synspunkter, jeg har gjort gældende. Den radikale Borgerrepræ-